

Neden Konuşamıyoruz

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 29 Ocak 2021

Diğer insanlarla olumlu bir şekilde iletişim kurabiliyor muyuz? Neden konuşamıyoruz? Neden konuşamıyoruz derken sadece dilimizin tutulmasından söz etmiyorum. Gereği gibi konuşuyor muyuz? Konuşurken başkalarına söz hakkı veriyor muyuz? Yoksa karşımızda ki tam bir şeyler söylemek isterken, hemen lafı ağızından mı alıyoruz.

Örneğin çok yakından tanıdığım birisi vardı. Konuşmayı çok severdi, hani işin doğrusu boşta konuşmazdı. Ama lafı hiç bırakmak istemezdi. Defalarca ben de bir iki şey söyleyeyim diye yeltendim. Ama o her defasında "Bak ben bir şey daha söyleyeyim" diyerek sözümü kesti. Çoğu zaman söylemek istediğimi, cevabımı unuttum. Sonunda anladım ki o konuşurken sabırla dinlemeliyim. Bir daha hiç müdahale etmedim.

O kişi ile bir gün bir çok arkadaşım ile birlikte bir köye cenaze için gittik. Diğer arkadaşlarımla kendisini tanıştırdım. Yaşlı ve babacan birisi olduğu için, yine onun gibi çok konuşan genç arkadaşım sevdi ve yanında oturmasını istedi. Yol boyunca muhabbeti arka koltuktan dinledim. Arkadaşım dönüş yolculuğunda gizlice kulağıma eğildi ve "Ne olur şu arkadaşını yanımdan al, ben kendimi çok konuşur bilirdim ama, inan hiç fırsat vermedi bana." dedi. Öyle de yaptım. Allah'dan dönüş yolculuğunda konuşmaktan yorulmuş olacak ki pek sesi çıkmadı.

Aslında her şeyin fazlasında olduğu gibi uzun konuşmalarda insanı sıkır. Hele bir de dönüp dolaşım aynı yere geliniyorsa, dinleyen kişi hı hı, evet, haklısın diyerek ya öylesine dinler ya da dinler gibi yapar.

"İyi bir konuşmacının aynı zamanda iyi bir dinleyeci olması gerekir. Çünkü konuşan kişiyi dinlemek, onunla iletişim ve empati kurmayı gerektirir.

Eğer konuşan kişiye karşısındakinin kendisini can kulağı ile dinlediğini hissettirirsek kelimeleri daha dikkatle seçecek, abartılı cümleler kurmayacak yalan yanlış söylemlerden kaçınacaktır.

Konuşan kişi etkileyici olmalıdır. Nasıl bir kitabı aldığımızda okuduğumuz ilk sayfalar önemliyse, bir konuşmacının da ilk cümleleri çok önemlidir.

Düşünsenize okuduğunuz kitabın ilk sayfalardan sizi sıktığını, hemen elinizden bırakmak istersiniz. Ama aksine bir kitapta kurduğumuz cümle kesinlikle "Sürükleyici güzel bir kitaba benziyor, insan elinden bırakmak istemiyor" cümlesidir.

Bunun gibi konuşan kişi karşısındakine "İyi bir hatip, çok güzel konuşuyorumu saatlerce dinlesem bıkmam" dedirtebilmelidir.

Yine başarılı bir konuşmacı olmak için kendimize duyduğumuz güveni, yerine göre belgelere dayalı olarak konuştuğumuzu dinleyicimize hissettirmeliyiz. Fıkralarda ki gibi konuşmamız avcı hikayelerine dönerse karşıdaki kişi dinlese de itibar etmez.

Bir de her şeyi herkese kabul ettirmek zorunda değiliz. Söylemlerimiz ne kadar gerçekçi olursa olsun, karşıdaki kişi aksini iddia ediyorsa ve onu ikna edemiyorsak lafı fazla uzatmadan, saygı duyarım diyebilmeliyiz.

İyi konuşabilmek için diksiyon ve ses tonunu ayarlamak da çok önemlidir. Örneğin ben bağıra çağıra konuşan kimseleri kesinlikle dinlemem. Ayrıca nefret ederim. Eminim bu bir çoğunuz için böyledir.

Şuna da değinmeden geçemeyeceğim maalesef toplum olarak konuşmayı unuttuk. Konuşmayı derken, karşılıklı konuşmayı iyice unuttuk. Benim yaşımıdakiler hatırlayacaktır. Eskiden siyasiler bile görüşleri ne olursa olsun televizyon progamlarında, açık oturumlarda saatlerce konuşur, tartışırlardı. Hatta ertesini gün gazetelerde ve halk arasında hangisinin daha baskın çıktığı tartışılırdı.

Şimdi bırakın siyasileri, anayla kız, babayla oğul bile karşılıklı konuşup tartışmıyoruz. Belki de içinde bulunduğumuz sosyo ekonomik şartlar bizleri bu hale getirdi ki, konuşmaktan korkuyoruz.

Unutmadan birde özellikle gençlerin sosyal paylaşım sitelerinde, hatta etkisinde kalarak sosyal hayatlarında kullandıkları kısaltılmış internet dili var, hani neredeyse bu dili anlamak için bir internet dili klavuzuna ihtiyacımız var.

Yaptığım araştırmada yarısı Türkçe, yarısı İngilizce internet dilinde kullandıkları bir çok kelimeyi hayretle gördüm, biliyordum ama inanın bu kadarını bilmiyordum, işte örnekleri;

-Bro: Abi, kardeş; birader

-WTH!: (What the Hell): O ne be!

-OMG: (Oh my god): Aman Tanrım

-RT'lemek: Retweet'lemek

-Mentionlamak: Bir ileti içerisinde bir ya da daha fazla kullanıcının adını kullanmak

-Favlamak: Favorilere almak

-KİB: Kendine iyi bak

-K.b.: Kusura bakma

-S.a.: Selamün aleyküm

-Kahv6: Kahvaltı

-Tsk/ Thanks/Thanx: Teşekkür ederim

-U: Sen

-Aeo: Allah'a emanet ol

-1 Şey: Bir şey

-Gg: Güle güle

-Kont: Kontörüm yok

-X: Sır vermem

-S: Kafası karışmış

-I: İlgisiz

-LOL (Laughing out loud): Sesli gülmek

-Stalklamak: Birini sosyal medyada araştırmak, takip etmek

-Popi: Popüler

-R yapmak: Bir şey hakkında geri adım atmak

"Önce kelimelerden sesli harfleri kaldıran sonra da sosyal medyada kendilerine özgü bir

dil geliştiren gençleri anlamak için neredeyse bu dilin şifrelerini çözmek gerekiyor. Gençlerin bu dili Türkçe'nin yozlaşmasına, ortak dilin ortadan kalkmasına yol açabilir"

Sesimiz sedamızın Türkçeyi ve kimseyi incitmeden çıkması dileği ile haydi buyurun konuşalım...

Mehmet Fikret ÜNALAN